

P. Salamon Zoltán László: Hol Szent Péter sirba téve. Róma 1973, 109 + 21 o.

A szentévbén megjelent könyvecske előszava Szent Péter és Pál apostol ünnepén kelt. A szerző elmondja benne, hogy magyara nyelven még nem jelent meg bővebb ismertetés a XII. Pius pápa elrendelte nagyjelentőségű ásatásokról. Ezt a hiányt szeretne volna pótolni. A mű szerkezete világos, egyszerű, áttekinthető. Az első rész Szent Péter római tartózkodását és halálát tárgyalja, és elsősorban írásos vagy felíratos dokumentumokra támaszkodik. A Péter római tartózkodását bizonyító érveket tíz pontban mutatja be, és kiemeli, hogy az érvek konvergenciája teljes történelmi bizonyosságot nyújt; halálának időpontjára vonatkozólag pedig részletesen ismerteti Margherita Guarducci elméletét, amely szerint az apostolfejedelem keresztfeszítése 64. okt. 13-án történt. A könyv hosszabb második része Szent Péter sírjáról és ereklyéiről tárgyal; itt az írásos források és a régészeti leletek megszólaltatása egyenlő fontosságot kap. Először megismerkedünk a Vatikán külsejével az ókorban, majd tíz pontban végigkísérjük az ásatások egymást követő izgalmas fázisait: a bazilika alatti temetővárosnak, Szent Péter sírjának, a sír körüli feliratoknak és végül Szent Péter csontjainak felkutatását. Végül a 3. fejezet felvázolja Péter sírjának és ereklyéinek történetét. A szerző az újabb magyarországi irodalmat is számba veszi és idézi. A 21 oldal fényképanyag szemléletessé teszi a könyvet. Beszereshető a szerzőnél, Via del Casaleto 481, I-00151 Roma. Nagy Ferenc

J. Buchmann — H.-D. Braun (szerk.): Gott im Alltag der Familie. (Isten a család hétköznapijaiban.) Hoheneck, Hamm/Westf. 1971, 139 o.

Gyűjteményünk alap gondolata: Isten jelen van, és rajtunk múlik, ha ez a jelenlét magatartásunkból nem ismerhető fel. Adomány és feladat tehát. A szülők feladata különösképp, hogy az adott körülmények között, itt és most megfelelően Isten akaratának, magatartásukkal megteremtsek gyermekeik vallási nevelésének alapfeltételét, légkörét. Ebben a légkörben és saját példájuk alapján segíthetik gyermekeiket, hogy fejlődésük, érésük folyamán ők is olyan magatartást alakítsanak ki, amely hitüket érezteti, s amiből mások megsejthetik, hogy ők is Isten jelenlétében élnek.

A szakavatott szerzők rövid tanulmányokban világítanak rá a családi vallásos nevelés egy-egy oldalára, hangsúlyozva, hogy ez nem külön terület, hanem az egész nevelés szerves része. **J. Schlüter** cikkének tárgya címében van adva: „Indoktrináció vagy szükséges segítés?” Egy pszichológus megfontolásai az antiautoritárius nevelési irány korában. Főtétele: A gyermeknek alkalmat kell nyújtani, hogy beleélje magát a hívő, vallásos élet valóságába. Ilyen alkalom nélkül nincs tanulási lehetőség — ezeknek nyújtását egy tekintélyellenes korszellem hatására elmulasztani súlyos felelőtlenség volna. — **H.-J. Kretmeir** a gyűjtemény címadó tanulmánya: „Isten a család hétköznapijaiban.” Röviden utal a gyermekek Isten-fogalmára a különböző fejlődési szakaszokban. Döntőnek tartja, hogy a szülők egymás iránti szeretetben, gyermekeik szerető elfogadásában, róluk való gondoskodásukban, megbocsátásukban azok megérezzék, hogy Isten a Szeretet. — **Ernst Ell** pszichológus „Csök és kereszt” címmel egy példán, a gyermekének homlokára elalvás előtt keresztet rajzoló és csököt nyomó édesanya példáján mutat rá a pozitív képzettársítás jelentőségére, és óv a negatív képzettársítástól (Isten és a büntetés). — **N. Berntsen** „A hitre való nevelés”-ről ír. A hiteles, hívő Isten-képből kiindulva, a nevelői gyakorlatból vett példákkal mutatja meg, hogy egyes élmények alapján (kirándulás, játék, festés) hogyan adódik indítás az imára. Részletesen szól az ünnepek megülésétől a család körében. Ő is hangsúlyozza, hogy a hitet Isten adja, nem a szülők — de a példa révén az indítás és váltoállítás felelősségteljes szerepe az övék. — Az ünnepek keresztény tartalmának kiveszéséről ír **Karl Pawek**: „Kereszténység a gyerek szobába?” A karácsonynak merőben ajándékozássá fajulásából kiindulva végigmegegy a főbb ünnepekben, valódi tartalmukon, az üdvösségtörténet eseményeinek felidézésén, s erre a következtetésre jut: csak ha rájövünk, mennyire rászorulunk a megváltásra, fogunk igazán ünnepelni tudni. — **F. Pöggeler** két magvas tanulmányban a